

двашь, тришь, въ което време, като плаче момчето, Уста Генко смърка емфе и грозно вика: нпери, нпери, нпери! и замахва съ ржкж, въ същото време отлитъ 1-2 парчета отъ пръчкжтж).

Попътъ.

(Испречва са срѣщу Уста Генка и задържава, ржкжтж на биюційгъ). Азъ щж ти са моля

Уста Генко.

(Махнава попятъ съ ржкжтж си и вика) нпери, — нпери! . . .

Попътъ.

(Държи ржкжтж на биюційгъ) Ама, Уста-Генко, за мене, че сжмъ са улучилъ, на такъвзи сахатъ, тука. Азъ ти са моля

Уста Генко.

Магарски синове, дяволско семе а-а-ахъ, бой — бой — бой! — бой! Ехидноутробни проклѣтници! (момчето захваща).

Попътъ.

(Удържя му ржкжтж) за мене, за мене ги прости!

Уста Генко.

Блѣти синове! Ахъ! Дѣдо поне! цалувайте ржкж на дѣда си пона, и го помянувайте.

Грѣшницитѣ.

(Лѣнчатъ, снемжтъ си калпачетата и цалуватъ ржкж).